

SETMANARI CASTELLARENC

ANY V :: NÚM. 207
Castellar del Vallès - 12 febrer 1937

Reducció, Administració i Impremta:
Purg d'ia Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Treballant, no sempre la dona canta

El viure només té de vida el record que en serveim i el potser d'un demà que igual com les absències passades també fretura per un nou encís, o ens fa encongir el cor, pensant amb un desengany que va creixent, formant-se i esfullant-se. I tots i cada un d'aquests encisos o desenganys ens arrenquen sempre del cor una rialla franca o una llàgrima que les més de les vegades, trobem que ens regalima consirosa cara avall.

Que la vida té aquestes coses, tots prou ho sabem. Més, el qui alguna vegada s'ha entretingut malbaratant una porció del seu viure per tal de poder conèixer una altra vida, haurà pogut justificar que el record evocat sobre un passat, té tanta força, tant de neguit i frisança, que aleshores es comprèn el perquè la vida és una enfilada de retallets i trossets de records esmunyits de les mans i com amb el ferm lligam del pensament, van formant una dolça o amarga cortina que amb el nom d'absències, serà el cobricel de cada vida.

A vegades, un bocí d'un altre viure i sense saber ben bé el perquè, ve a encarnar-se en nosaltres i arrapant-se fort ens va penetrant, corprenent i quasi sempre acaba per rosegar-nos les fibres del sentiment, que tènues o fornides són les cordes de la citara humana.

Moguts per l'afany de veure i conèixer més i emportats per les incansables ales del desig, que sols anhelan el poder enquistar noves emocions i que com a notes colorides, han de tornassolar el nostre pas per aquesta terra. L'ànsia i l'anhel, consistia en associar un buit; i per a omplenar-lo ens traslladàrem a una fàbrica, ja que aquest era l'objectiu: poder veure funcionant una gran fàbrica, poc ens importava de quina matèria fos la manufactura. I aquesta resultà ésser de teixits, com molt bé podia haver estat d'automòbils o de paper, però el cas era una gran fàbrica; moltes màquines, corretges, soroll, trepidació i força gent, això sí, força gent, doncs l'anhel tan cobejat era aquest, veure molta gent i viure per uns moments el seu viure.

Mitja hora de caminar, que ara grans màquines, que ara més petites i el nom de cada una d'elles prou ens els deien els nostres acompanyants, però poc ens interessava; segíem: una nau i una altra nau, i més màquines, i moltes més corretges, i per tant molt més soroll i fil que més fil, tot això era el que una hora abans nosaltres cobjàvem i ja en plena activitat del desig tot ens representava un embolic, d'embarrats, de continúes, corretges i d'ulls entregirats i enfocats amb els nostres en rebotien de per tot arreu.

I amb una xiuladera fonda però arran mateix de les orelles, finia la nostra visita i pel camí ja de retorn, meditàvem.

Meditàvem, no tot quant havíem vist i que encara ens ressonava per tot el dintre. Meditàvem sobre aquelles tènues mans esgrogueïdes que si algun color trencava l'harmonia d'aquell groc, eren unes artèries que es confonien amb el morat i el verdós; aquells ulls fitats sobre la tela que al compàs del panteix del seu pit anava entrellaçant dues vides. Nosaltres a freq de la màquina l'insinuàrem una pregunta i a cau d'orella li diguérem: És fina aquesta tela, veritat?—Sí, ens respongué. I sense aixecar els ulls i estrenyent ben fort amb la mà les taules del teler com per a donar-li més vida, prosseguí la seva resposta: ja veuen si ha d'ésser fina, que amb ella hi abriguen les ferides en els hospitals. No ens digué res més, però enmig d'aquell soroll de màquines, sentirem com dues llàgrimes rebotien sobre la tirant tela i veírem com es fonien dues senyals que de ben segur eren ofrenades a l'absència i el record.

Interessant

Llegiu les notes de la Conselleria de Proveïments
inserides a la pàgina 3

PERFILS

Pensaments que no passen mai de moda

I

Al que té talent, al que es distingeix per una cosa meritòria i pretén destacar les seves facultats originals, la majoria l'apedrega. I al que no té talent, ni sobresurt, ni en res es significa, l'apedrega la majoria i la minoria.

Si caus en desgràcia, si sovint les circumstàncies et són adverses, i en la lluita per la vida et fallen tots els ressorts per a triomfar, els teus contemporanis, per a tota ajuda, t'otorgaran un record; un record que voldrà ésser pietós, però que no serà més que una burla disfressada.

Quan t'adulin, posa't en guàrdia. Et pretenen un favor o t'amaguen una enveja.

Sovint els sentiments destorben. Tindríem de mirar amb els ulls de la consciència, de l'esperit, de la bondat. I el despit i els desenganys, ens fan tancar els ulls, per a restar indiferents i sense afectes.

Vols suscitar-te els odis generals?... Treballa per quelcom a profit del públic.

Els valors morals s'obliden, es menyspreen, no tenen cotització. En canvi, els valors materials, pugen, es classifiquen; i acumulant categories, acumulen discòrdies pel mateix afany d'avarícia i possessió.

No demanis mai consells. Si te'ls otorguen, seran opinions partidistes, expressió de les pretensions dels consellers, del que farien aquests en el teu cas. Pocs vegades seran a profit de les necessitats i pretensions teves.

La dona s'ha perfeccionat. L'home s'ha perfeccionat. I sovint succeeix que quan s'ajunta tanta perfecció, s'engendra una realitat imperfecta.

Quan tanquis la porta de casa teva, mira bé si hi ha cap escletxa. Podria en-

trar-hi la difamació. És una intrusa que no demana permís.

L'amistat i la generositat són dues virtuts sagrades; però procura que no tinguis de reconèixer els seus serveis i la seva eficàcia.

El pitjor enemic és el del teu ofici; quan no et fa la traveta perquè caiguis, procura inutilitzar-te.

Totes les dones són simpàtiques; totes les dones són gracioses. Ho són molt més, però, les que parlen poc, i estimen molt.

A la dona no la bescantis mai. Pensa que, en tot temps, pot ésser la teva aliada.

Si la teva intel·ligència t'impulsa a crear una obra meritòria destinada al públic, pensa que els primers que et criticaran i faran mofa, els trobaràs entre els teus compatricis. Abans que reconèixer el teu mèrit, preferiran fer-te el buit.

De totes maneres, no et descuidis de considerar quina mena d'educació i quina intel·ligència tenen els que critiquen i fan mofa.

La crítica és inevitable. Però quasi sempre els que més critiquen i murmuren, són els que menys coneixen al crític; i si el coneixen, és només de nom o de vista.

Hi ha uns homes seriosos, que fumen amb pipa, usen ulleres de conxa, porten

MATERIAL ESCOLAR

De la qualitat del producte
depèn que el resultat sigui o no satisfactori

RIBERA, impressor

Puig de la Creu, 3 — Telèfon 17 — Castellar del Vallès

barret abunyegat i miren sempre cap als núvols... Són els savis. I els que no tenim cap pipa, ni ulleres de conxa, ni barret estrefet i mirem sempre cap a terra, som els ignorants.

No et deixis guanyar pel pessimisme. La línia de conducta a seguir, ha de tractar-la la teva consciència i el teu criteri.

De cada dia que passa, en pots rebre una nova lliçó; i de cada persona que tractes, una nova experiència.

J. VIVES I BORRELL

com clavells de Niça, com camèlies de porpra... Cada volta que cau un heroi, cada volta que cau un idealista, cada vegada que cau un defensor abnegat de les llibertats del poble... Un fill del poble, un que sent vibrar l'ànima del seu poble, un que estima el seu poble, el nostre poble, el nostre estimat poble.

I en floreixen cada dia, cada moment, a cada instant...

I si les d'ací són pures, plenes de sol, blanques com la neu... les d'allà són sagrades i roges, roges com roses carmesines, com peònies de carmí, com camèlies purpúries de sang, perquè són de sang!

Dilema: Si les flors d'ametller amb la seva frescor, auguren el reeiximent pròxim d'uns dies d'esplendidesa, pau, amor i bonança, seria possible que les altres, les de sang, t'arguissin el símbol de la llibertat?

No pas tenint el poble una ànima!

LL. CANET I FOIX

SIMBOLS

Dues flors

Per les feixades i plans, per les sinuositats accentuades considerablement, per les planes llises i tacades arreu per la pinzellada perla-gris del follut brancam de les velles oliveres, terral conreuat en conjunt, ha esclatat ara com cada any en arribar aquest temps, i dintre la cruessa de l'hivern àdhuc del paisatge, la florida i lluminosa constel·lació de l'ametller.

¿Providència que ens ve a posar un bri de glòria, un gotim de dolç, en el paisatge retut, devastat, aspre, terrós i arripit per les ires de l'hivern que té estès arreu el seu imperi?

¿Auguri potser d'un redreçament, d'un reverdiment pròxim, d'un despertar frisós, d'uns dies d'esplèndida bonança que no faran esperar-nos?

Si podiem saber els homes d'aquestes grandeses!...

Ignorarem nosaltres, si floreixen per-

què ben prest s'acabarà l'hivern, o perquè per altra banda s'acosta cantant enamorada la gentil primavera, però sabem perfectament, que vivim un hivern cru, cruïssim per cert i, que mentre transcorre, floreixen els ametllers arreu, il·luminant ací i allà amb la seva aureola immaculada de fina blancor rutilant, els nostres camps tristos, desolats, dormits baix l'imperi d'un hivern que passa...

Sabem tot això, i sabem també altres coses!

Coses més punyents, més colpidores, més intriguents i cobejades!...

Més enllà dels nostres camps, més enllà d'aquells turons blaus que fistonegen capriciosament l'horitzó semblant la fita, la barrera d'un món que no és nostre, hi han altres camps, altres lassituds i muntanyes, i el mateix hivern amb més cruesses, amb més angoixes, amb més neguits i amb més desficiis pels homes que hi viuen...

I també hi esclaten flors! Flors de sang!... Flors roges com roses Catalunya,

Avis

S. P. O. D. U. G. T.

Havent-se perdut el carnet número 1425 a nom d'Agustí Domènech Mauri, s'avisarà al qui pugui haver-lo trobat, es serveixi presentar-lo a la Secretaria del Sindicat de Professions i Oficis Diversos U. G. T.

Si transcorreguts 10 dies del present avis no ha estat retornat, es procedirà a estendre nou carnet a l'interessat, quedant per tant nul i sense efecte l'anterior. Castellar del Vallès, 11 de febrer de 1937.

LA JUNTA

NOTES

de la

Conselleria de Proveïments

Aquesta Conselleria ha pogut constatar que ciutadans poc conscients del deure llur, desateneu les reiterades ordres respecte la prohibició de treure articles alimentosos fora de la població.

Mentre la Conselleria estudia les necessitats del veïnat i procura, dintre el possible que el racionament dels articles no sigui fet amb mesquinesa, hi ha qui adquireix tot allò que la tarja li dona dret malgrat no necessitar-ho, pensant enviar-ho a fora del poble a algun familiar o amic. Serà això molt humà, però les circumstàncies del moment fan precis que cada u procuri complir les consignes donades sobre aquest particular, ço és: adquirint solament i únicament els gèneres que hom necessiti pel consum propi de cada família. De no fer-ho així és sabotejar l'obra de la Conselleria, la qual cosa farà indispensable prendre mesures enèrgiques i limitar el racionament, posant tota mena de restriccions amb el fi d'impossibilitar l'acaparament.

Des d'ara s'establirà una estreta vigilància en dits aspectes; per tant, la Conselleria fa avinent que aquell ciutadà que desatengui aquestes ordres, a més d'ésser-li requisat el gènere que tracti de treure, se li imposarà la sanció moral de retirar-li de la tarja el dret de poder adquirir novament de dit article per durant el nombre de dies que es cregui convenient a més d'altres penalitats, en què, segons els casos, hagués incorregut.

S'espera que tothom sabrà fer-se càrrec del moment que vivim i voldrà des d'ara coadjuvar a l'obra de la Conselleria, àdhuc a costa de sacrifici si cal.

L'extraordinària escassetat de farina, ha obligat a reduir la ració de pa, la qual ha estat fixada en 9 unces diàries per cada persona, al preu de 25 cèntims.

Cal observar un nou augment en el preu del pa degut a l'elevadíssim cost del blat al lloc d'origen i també a les despeses que ocasiona el transport.

Els inconvenients per la falta de farina, han obligat a buscar la manera d'allargar les existències de què es disposa, elaborant tan sols el pa que es necessiti per a la població.

A tal objecte i per a facilitar el control, s'ha fet la distribució per carrers del lloc que cada família caldrà es proveeixi de pa, a partir del proper dilluns, dia 15. Heus ací el detall:

Forn de la COOPERATIVA: Carrers Ermot, Baixada del Palau, Plaça Mestre Gelonch, Sant Llorenç, Nou, Sant Josep i Puig de la Creu.

Forn de cal VIÑAS: Carrers Sèquia, Roques, Soledat, Mina, Recó, Sant Miquel, Caldes, Bonavista i Can Boguñà.

Forn del CENTRE (Carrer Major, 12): Carrers Església, Retir, General Boadella, Passeig Tolrà, Centre, Puigvert, Prat de la Riba, Transversal, Albert i Carretera Sentmanat.

Forn St. JORDI (Major, 52): Carrers Major fins el número 98, i Bassetes.

Forn de MONTSERRAT (Major, 110): Carrers Molí, Sant Pau, Sant Jaume, Pont, Layret, Plaça Mestre Anyé, Dr. Pujol, Carretera Sabadell, Carretera Sant Llorenç, Galan i Garcia, Sant Feliu i Major, del número 102 al 122.

Forn NOU (Carretera Sentmanat, 4): Carrers Torras, Passeig, Clavé, Guimerà, Pi i Margall, Dr. Robert, Dr. Rovira, Dr. Vergés i Can Serradó.

Castellar del Vallès, 11 de febrer de 1937.

La Conselleria de Proveïments, ha fet entrega a la d'Assistència Social, de la quantitat de mil pessetes, procedents de la imposició de multes a tres veïns, per a dedicar-se a treure articles alimentosos fora de la població.

NOTICIARI

FUNCIO TEATRAL

Pel proper diumenge, a les 4 de la tarda i en el Saló Municipal d'Espectacles, l'Esbart Teatral d'acord amb el Consell Municipal, ha organitzat una selecta funció de teatre a profit dels nostres germans que lluiten per la llibertat, posant en escena la notable comèdia dramàtica d'Enric Lluelles, en 3 actes, titulada «L'Obstacle» i la divertida sarsuela còmica en un acte, original de Carles Arniches i música del mestre T. López (Torregrosa) «La Banda de Trompetas», comptant amb la valuosa cooperació de la coneguda primera actriu i triple còmica Joana Díaz i les aplaudides actrius amateurs de la localitat Casé, Arderius, Canet, Ubàguls, Ri-

bas i Alsina, prou ben secundades pels nostres amics Vilanova, Viñas, Rocavert, Ribas-Illa, Oliveras, Girbau, Sabater, Canet, Torrents, Borrell i altres. Pianista Vidal.

Com de costum n'esperem un èxit, més si tenim en compte que en la susdita representació hi seran inaugurades les importants millores que l'Esbart amb el més decidit ajut del Consell Municipal, ha portat a cap, millores que es feien imprescindibles, tal com són la rapidesa en els canvis de decorats, efectes de llum, etc., en virtut de les quals ha quedat un escenari molt més espaiós i d'acord a les exigències de la vida teatral moderna, ço que farà que hi poguem veure representades obres de vertadera envergadura, que fins avui no obstant i el bon zel dels nostres tramoistes amateurs i de tots els components de l'Esbart, resultava impossible.

També sabem que han passat a formar part de l'Esbart, importants elements i que els diferents treballs de màquina i demés, han estat repartits individualment, el que demostra la bona i disciplinada organització del nostre mai prou elogiat Esbart Teatral.

Per als assaigs, el Consell Municipal ha tingut la gentilesa de cedir-los uns locals de les Escoles de l'ex-Patronat Tolrà, els quals hem visitat, constant d'un saló per a les reunions de l'Esbart i lectura d'obres i un altre exclusivament pels assaigs. Fent honor a la veritat, hem de dir que ells mateixos s'han instal·lat l'escenari, el qual està el màxim, s'entén dintre la senzillesa, però si de molt bon gust i efecte.

DIES DE BONANÇA

Durant aquests passats dies, hem vingut gaudint d'una temperatura vertaderament primaveral.

Les boires, en senyals de pluja, han aparegut varies vegades, però sense resultat positiu.

Avui a mitja tarda, el firmament s'ha tornat a cobrir del vel gris amb molta intensitat, que fa preveure aquesta vegada que el ploure sigui un fet.

NOU HORARI D'AUTOOMNIBUS

Ens enterem de què degut a les actuals circumstàncies, davant l'escassetat de gasolina, l'Empresa d'autoòmnibus «La Vallesana», des del passat dilluns, s'ha vist obligada a implantar el següent horari:

Sortides de Castellar.—Matí: 6'30 i a les 8 (aquest darrer directe a Barcelona). Tarda: 2 (directe a Barcelona) 5 i 6'30.

Sortides de Sabadell.—Matí: 7'30, 9 i 12'30. Tarda: 3, 6 i 7'15.

A més dels indicats, tots els dissabtes

i diumenges sortiran de Castellar un cotxe a les 11 del matí i un altre a les 8 del vespre i de Sabadell, un a les 11'30 del matí i un altre a les 8'30 del vespre.

Les sortides de Barcelona, seran les mateixes que ja regien o siguin a les 11'45 del matí i a les 6'30 de la tarda.

Amb el susdit horari hi va comprès també els cotxes que surten de Sant Llorenç Savall.

Ço que fem públic per a general coneixement.

EL PA

Des de principis d'aquesta setmana que mengem pa «moreno», no obstant, però, és bo i gustós.

PLA DE CASAMENT

Al tauler d'edictes relatiu al Jutjat Popular, hi trobem fixat el pla de casament entre Miquel Casanovas Rosell, veí d'Oló, amb Enrica Berengueras Pascual, veïna d'ací.

DEFUNCIONS

Dia 7.—Teresa Borrell Quer, casada, de 65 anys.

Dia 8.—Josep Orrit Juni, de 3 anys, Joan Orrit Juni, de 2 anys i Joan Planas Martí, vidu, de 78 anys.

Dia 11.—Antònia Casamada Buffí, vídua, de 75 anys.

Hem de consignar també la defunció de la veïna Antònia Rodés Pujol, ocorreguda el passat diumenge a Sabadell, després d'haver-li estat practicada una difícil intervenció quirúrgica i de la qual ja donàvem compte en la nostra anterior edició.

Robin els inconsolables familiars de tots els traspassats, el nostre més sentit condol.

TORN DEL RAM D'ALIMENTACIO

Prosseguint el torn establert pel ram d'alimentació, el pròxim diumenge, li pertany restar obert de 8 a 1 del matí, el següent establiment:

Josep Compte - Carrer Major.

FARMACIA de torn per a diumenge,
Torras, 1

Bateria de Cuina

de les millors marques

les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

EL CANT DE KARIM

—El Senyor és amb nosaltres :
Alà no oblida ningú.
Dóna als uns i pren als altres :
pesco el peix i el menges tu.

¡O tu, viatger de l'aigua,
qui et confies al corrent
oblidant perills i tràfecs,
només obeint al vent !

Tu saps el que val la vida,
més que aquell que el pensament
té posat en la fortuna
i, si ell la crida, no el sent.

Contra la mar, que mou brega,
s'atrafega el pescador ;
i, dormint, les nits d'estrelles,
deixa perdre el bo i millor.
Llança la xara, i les ones
no tenen agafador ;
mira el ventre de la xarxa
i oblida el cel de claror.

No l'imitessis, rondaire,
tu, que saps el goig més alt ;
viatger de totes terres,
cada lloc un nou cabal
Ni tu, l'amor, que et desvetlles
i saps el repòs que val
trobar amb la matinada
sorris i esguard sense mal.

—El Senyor és amb dosaltres :
Alà no oblida ningú.
Dóna als uns i pren altres :
pesco el peix i el menges tu.

J. M. LÓPEZ PICÓ

Llegiu i propagueu

“La Farga”

Setmanari Castellarenc